

År 2019, den 11. juni kl. 17.00 afholdtes i Kirketjenerhuset ved Christianskirken, København ordi-
nær generalforsamling i Solistforeningen af 1921.

Dagsordenen omfattede i overensstemmelse med vedtægternes § 20 følgende:

1. Valg af dirigent.
2. Formandens beretning om foreningens virksomhed i det forløbne år.
3. Forelæggelse af det reviderede årsregnskab til godkendelse.
4. Valg af formand og øvrige medlemmer til bestyrelsen.
5. Valg af suppleanter.
6. Valg af revisorer og revisorsuppleant.
7. Lodtrækning om det i lovenes § 31 omhandlede legat.
8. Eventuelt.

Foreningens formand, Toke Lund Christiansen, bød velkommen til generalforsamlingen. Han star-
tede med at takke for den dejlige koncert i kirken.

Ad 1:

Advokat Marc Malmbak Stounberg valgtes enstemmigt til dirigent for generalforsamlingen.

Dirigenten konstaterede, at indkaldelsen til generalforsamlingen var udsendt rettidigt med 10 dages
varsel, jf. lovenes § 18, og at generalforsamlingen således var lovlig og beslutningsdygtig.

Ad 2:

Om foreningens virksomhed i det forløbne år afgav foreningens formand, Toke Lund Christiansen
beretning.

Afdøde medlemmer

Syssen Gerd Kappel d.d. 10/6, 2018. Syssen var bratschist og en flittig kammermusiker. Hun udfol-
dede sig også som dirigent og i de senere år brændte hendes engagement for ikke mindst den kvin-
delige komponist Hilda Sehested. Syssen satte sig i spidsen for en opførelse af hendes opera Agnete
og Havmanden, en forestilling, som hun også dirigerede. Syssen blev 73 år gammel.

Gunhild Deckert Knudsen, død d. 25/8, 2018. Gunhild var som blokfløjtespiller en del af den første
bølge, der satte det historiske og opførelsespraksis i højsædet. Hun var gift med Ebbe Knudsen, der,
for mange år siden, var en del af Solistforeningens bestyrelse. Gunhild blev 87 år gammel.

Tove Detreköy f. d. 8/4 1925 – d. d. 21/12 2018. Selv om Tove ikke var medlem af Solistforeningen, er der god grund til her i foreningen at huske hendes og hendes mand, Bélas, fantastiske indsats for at højne kvaliteten blandt de unge strygere. Man kan roligt sige, at uden Suzuki-instituttet og Toves utrættelige, amangeårige indsats, havde vi ikke haft alle de fremtrædende violinister, som sidder rundt omkring i musiklivet og på de mest betroede pladser. Tove døde i en alder af 93.

Søren Elbæk f. d. 6/6, 1966, at Søren ikke lever mere er kommet som et chok, et chok som vi vågnede op til her til morgen. Søren var lige fra de unge år en væsentlig del af kammermusikken i Danmark. Han udfoldede sig på højeste plan i triosammenspil med Morten Mogensen og Troels Svane Hermansen, også i Ensemble Storstrøm lagde han sin gyldne violinklang udover oktettens fremførelser. Søren var en født anfører, ganske som hans far Peder – min forgænger som formand for Solistforeningen – var det. Dette medførte, at han, som tidligere havde beklædt stillingen som koncertmester i kapellet, nu også blev brugt på denne plads i forskellige symfoniorkestre både her og i Norge og Sverige. I de senere år foldede Søren sig ud som komponist og til manges overraskelse viste det sig, at også her havde han et bemærkelsesværdigt talent. På få år skabte han et helt katalog af orkesterværker og solokoncerter. Søren blev bare 53 år gammel.

Ære være deres minde.

Man taler om en krise for den klassiske musik. Har det noget på sig, eller er det blot noget vi nærmest mantraagtigt gentager år efter år? Måske giver det mest mening at dele spørgsmålet op. Kan man fx tale om en talentkrise, er vi i stand til at tage vare på de store musiktalenter? Og dernæst, oplever vi en publikumskrise for den klassiske musik? Og endelig, det nemmeste spørgsmål at besvare: Har den klassiske musik ondt i økonomien? Hvad det sidste angår, har det været et hårdt år, hårdt for musiklivet og for hele kulturlivet. De punktangreb på eksempelvis DR, som vi har været vidner til og ikke mindst de procentuelle besparelser, som også blev gennemført af den nu afgående regering, ramte hårdt. Også urimelig hårdt! Men der synes at være nye og lysere tider på vej. Befolkningen, eller ”danskerne” som det altid hedder i politikerjargon, ønsker helt åbenlyst, at samfundet bevæger sig i en anden retning. Og vi tillader os at håbe, at dette også gælder for vilkårene for den klassiske musik.

Hvad så med musiktalenterne? Er der nye generationer på vej til at tage vare på vores kunst? Vender vi først blikket mod de yngste, kan vi konstatere, at musiktalenterne i høj grad er der. Vi møder dem første gang som de yngste ved den Berlingske musikkonkurrence, dernæst ved Øresunds solist og Jacob Gades violinkonkurrence og videre op gennem de mange konkurrence og kursus tilbud, som alle har det samme formål: at stimulere og støtte, og give musiktalenterne mulighed for at teste sig selv. Her ser vi ingen krise. Men hvad med deres kammerater, alle de mange, som ikke dyrker et instrument eller synger og for hvem, det at lytte koncentreret til musik er en tilstand som få, eller ingen, og heller ikke skolen i nævneværdig grad, stimulerer. Er det ikke her, vi kan se en krise? At en minoritet, det være sig i Tivoligården, på Suzuki-instituttet, Skt. Annæ gymnasium

eller i andre gode musikmiljøer, lever deres gode liv i og med musikken, mens majoriteten, af børn og unge mennesker, i stigende grad får et distant forhold til fx klassiske koncerter. Her har man fra politisk hold en kæmpe opgave. Musik er ikke som den nu afgående kulturminister har kaldt det ”en dessert” – det er livsvigtige næringsstoffer, vitaminer, og proteiner! Og at musik placerer sig centralt i folks liv er ingen hemmelighed. En ny undersøgelse har vist, at de tre ting folk i Danmark nødigst vil undvære er, i denne rækkefølge: Mobiltelefon, Tv og ... musik. Men der må vi nok også se i øjnene, at det er ikke helt så enkelt som Storm P engang formulerede det: ”Mosæk er mosæk”! Men hvad med den såkaldte publikumskrise, som endda blev trukket frem midt i den nu overståede valgkamp – og endda af en socialdemokrat.

Her vil vi ganske stilfærdigt meddele, at for den klassiske musiks vedkommende går det godt, men der foreligger et sammensat billede eller mønster. Symfoniorkestrene stortrives, kvaliteten er i top landet over, og man kan glæde sig over meget fine publikums statistikker. Også operainteressen er bemærkelsesværdig høj. Men når vi bevæger os væk fra de større byer, vil man kunne iagttage, at dér, i de tyndere befolkede områder, skal man arbejde hårdere for at sikre sig et publikumsunderlag. Dette mærker ikke mindst basisensemlerne, og de gør et fantastisk arbejde for hele tiden at forny sig uden at give køb på deres kernekvaliteter.

I Solistforeningen af 1921 kan vi ikke undgå at have fingeren på pulsen, når det drejer sig om aktiviteterne for den klassiske musik i det danske musiklandskab. Vi modtager hele tiden ansøgninger om støtte til musikarrangementer, musikforeninger og musikfestivaler. Desuden modtager vi de mange ansøgninger om støtte til udgivelse af CD’er og endelig har vi ansøgninger om studieophold og dette både for de nyuddannede og for dem som skal samle kræfter og inspiration for at kunne fortsætte karrieren med fart på.

Man kan også spørge sig, om vi i den klassiske musiks institutioner er dygtige nok til at påvirke udviklingen. Når Danmarks Radio fokuserer en del af deres klassiske koncertvirksomhed på koncerter med filmmusik, ”Fantasy-musik” eller koncerter med de toner, de unge kender fra spillekonsollerne, er det så den rigtige vej at gå? I DR-symfoniorkester oplever musikerne imidlertid, at dette, unge publikum måske er det bedste de har. Kæmpe opmærksomhed og de unge sidder musestille, når orkestret er i gang. Spørgsmålet er så, om disse arrangementer bygger bro til den ”rigtige musik”? Måske det ikke kan måles i det umiddelbare, men først vil sætte frugt mange år senere. Måske.

Når TV søsætter en meget set og populær serie, hvor musikfolk skal gætte sig frem til klassiske værker og komponister ved at spille musikken bagfra eller sætte navn på, efter blot én enkelt indledende akkord, har det så den ønskede virkning for udbredelsen af den klassiske musik? Hvad og hvor meget kan et menneske af i dag kapere? Må musikken vare mere end fire minutter for at blive accepteret? Er vi blevet så ”billedfikserede”, at toner uden en underholdende billedbåret handling lader os uberørte? Hvor mange kan sidde i et par timer og opleve Beethovens strygekvartetter? så-

dan som man, endda i to fremragende opsætninger, har kunnet opleve dem alle her i København i det forløbne år.

Der er ingen tvivl om, at der i hele musiklivet er kræfter i gang for at bygge bro mellem det omgivende samfund og musikkens institutioner og spillesteder. Dette er en udvikling, som vi på det sidste for alvor begynder at tro på. Der er efter folketingsvalget meget der tyder på, at nye og lunere vinde vil blæse ind over kulturlivet i sin helhed, og at også vores, musikkens miljøer, vil kunne opleve en bedre og større støtte, økonomisk, men forhåbentlig ikke mindre i en holdningsændring, en genskabt forståelse for, at musikken udvikler os som mennesker, og det lige fra de yngste år og til de voksnes behov for mening, fordybelse og lødige oplevelser.

Solistforeningen

Her i Solistforeningen har vi haft et år, hvor Signe Asmussen på fremragende vis har passet det administrative. Signe og Finn Hansen indgik den aftale, at Finn igennem det første regnskabsår – fra april til april – var på sidelinjen med råd og vejledning. Det viste sig at være en god arbejdsmodel, og denne overgang er gået aldeles storartet. Signe har fundet sig til tilpas i administrationsstolen, og så kan vi andre blot se til, når hun padler mellem sin sangkarriere og så de daglige sager for foreningen.

Solistforeningen har imidlertid også mødt udfordringer af en helt anden art, og de er ikke nemme at løse tilfredsstillende. Det meget omtalte EU-direktiv, der som udgangspunkt er et helhjertet forsøg på at alle ophavsretslige midler skal tilfalde ophavsmanden, har fået store konsekvenser for Solistforeningens mulighed for at støtte musiklivet bredt. Uagtet at denne EU-bestræbelse som udgangspunkt er meget prisværdig, så er den blevet til på et grundlag, som kun perifært burde vedrøre de nordiske lande. Da det viste sig, at forvaltningen af de såkaldte kollektive midler i Sydeuropa var for at sige det rent ud, viklet ind i et morads af svindel, så man sig i EU nødsaget til at gribe til denne lovgivning. Solistforeningen har altid haft gennemsigtighed i sine uddelinger, og vi opfylder også uden at skulle justere vor uddelingspraksis, alle de krav, som eksempelvis Gramex og Copydan på direktivets vegne stiller.

Men summa summarum er, at hvor vi før kunne uddele af de kollektive midler i en størrelsesorden på lidt over 2 millioner kr. årligt, så er vi nu nede på omkring en million kr. årligt. Altså et drastisk fald som indtil nu kun i ringe grad har kunnet mærkes, men som fra nu, juni 2019, betyder, at bestyrelsen nøje må finde ud af, hvordan disse midler bedst kommer til anvendelse og til glæde for musiklivet. Allerede nu har vores ansøgere kunnet mærke, at fx støtte til uddannelse og videreuddannelse er skåret ned fra 5.000 kr. per ansøgning til maksimalt 3.500 kr. per ansøgning. Også CD ansøgningerne vil komme til at opleve en procentuel beskæring. Det må så vise sig for de kommende år, hvordan disse forhold vil udvikle sig. Det er i hvert fald klart, at en større procentdel af de støtteordninger som har været med til at få musiklivet til at blomstre, under alle omstændigheder fremover vil blive stærkt savnet.

Afslutningsvis vil jeg benytte lejligheden til at takke mine venner i bestyrelsen, og Signe, for det gode arbejde, der blevet udført og altid i en god og, på trods af nedskæringerne, optimistisk stemning. Bestyrelsesarbejdet er ulønnet, så møderne skal også være omgærdet af godt humør, og det er lige, hvad de altid er!

Beretningen blev taget til efterretningen. Der var ingen supplerende bemærkninger fra deltagerne på generalforsamlingen.

Ad 3:

Administrator Signe Asmussen Manuitt forelagde foreningens årsrapport for perioden 1. april 2018 - 31. marts 2019 samt årsrapporten for tilskudskonti for perioden 1. april 2018 - 31. marts 2019

Årsrapporterne var inden generalforsamlingen godkendt af foreningens ledelse og ekstern revision, Revision København, med blank påtegning.

Indtægter fra kontingenter er faldet fra 235.000 kr. til 222.800 kr. Det skyldes, at der i regnskabet i modsætning til tidligere alene er medtaget faktisk betalte kontingenter og ikke kontingentrestancer.

Andre eksterne omkostninger er steget fra 403.000 kr. til 441.925 kr. Det er der flere årsager til. Blandt andet er repræsentationsudgifterne steget, hvilket skyldes, at bestyrelsen har besluttet, at foreningen giver en buket blomster til medlemmer, når medlemmet fylder 70 år, og hvert femte år derefter.

Derudover har der været nogle udgifter i forbindelse med, at foreningen har fået ny administrator.

Årsrapport for tilskudskonti blev gennemgået.

Årsrapporterne godkendtes enstemmigt.

Ad 4:

Bestyrelsen havde som formand foreslået genvalg af Toke Lund Christiansen, og da andre forslag til valg af formand ikke forelå, erklærede dirigenten, at Toke Lund Christiansen var valgt som formand med akklamation.

Bestyrelsen havde som medlemmer af bestyrelsen foreslået genvalg af Per Salo, Kirsten Buhl Møller og Mogens Andresen, da der ikke forelå andre forslag til valg af bestyrelse, erklærede dirigenten, at af Per Salo, Kirsten Buhl Møller og Mogens Andresen var valgt som bestyrelsesmedlemmer.

Ad 5:

Bestyrelsen havde som suppleanter til bestyrelsen foreslået genvalg af Henrik Goldschmidt, Stine Hasbirk og Eva Hess Thaysen, og da forslag til andet valg af suppleanter til bestyrelsen ikke forelå, erklærede dirigenten, at Henrik Goldschmidt, Stine Hasbirk og Eva Hess Thaysen var valgt som suppleanter til bestyrelsen.

Ad 6:

Bestyrelsen havde som revisorer foreslået genvalg af Tutter Givskov og Søren Johansen, og da der ikke forelå andre forslag til valg af revisorer, erklærede dirigenten, at Tutter Givskov og Søren Johansen er valgt til revisorer.

Bestyrelsen havde som revisorsuppleant foreslået genvalg af Elisabeth Westenholz, og da der ikke forelå andre forslag til valg af revisorsuppleant, erklærede dirigenten, at Elisabeth Westenholz er valgt til revisorsuppleant.

Ad 7:

Efter lodtrækning blev legatet for 2019 vundet af Isabella Hübener, fløjtenist.

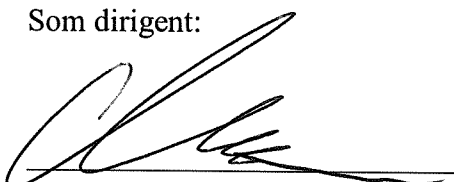
Ad 8:

Der var intet til forhandling under punktet eventuelt.

oo0oo

Da der ikke forelå yderligere til behandling, takkede dirigenten for god ro og orden, og hævdede generalforsamlingen.

Som dirigent:

Advokat Marc Malmbak Stounberg